

biti vrhunski športnik in biti pisatelj."

Uredil Urban Golob

RAZMIŠLJANJA IN ZAPISKI SLAVKA SVETIČIČA

Z dovoljenjem njegovih domačih objavljamo razmišljanja in zapiske plezalskega mojstra Slavka Svetičiča, ki je lanskega junija izginil med samotnim vzponom na Gašerbrum IV v Karakorumu. Zahvaljujemo se družini Svetičič in Mileni Šifrer.

I.

Plezam že 17 let. 17 let trdega dela. Kje so moje meje? Dobro poznam svoje navade in sposobnosti. Te bom gojil še nprej. Možnosti in želje še vedno nisem združil. Bistvo vseh vzponov je, da si jih močno želiš.

Kje so meje enega človeka, mora vedeti vsak sam.

Nikoli ne moreš preseči svojih sposobnosti.

Do sebe moraš biti razumen.

Mišice so zato, da so močne. Možgani pa zato, da mislijo. Oboji pa morajo poslušati eni druge. Vmes je treba narediti kontakt.

Sedaj plezam le balvane in slapove.

II.

Ko plezam, se lahko posvetim samo sebi. Naredim, kar sem sposoben. Ni drugega, ki bi me spodbujal ali vlekel nazaj. Sem samo jaz. Psihična sposobnost mi daje uspeh za uspehom. Včasih je bilo drugače. Včasih sem jaz koga priganjal, daj še malo, saj ni več da-lež. Velikokrat sem to doživljal. Ko sem prvič plezal z dobrimi plezalci, sem jih občudoval. Kakšna energija, kakšna zagnanost. Z lučjo v očeh sem se veselil, da bi nekoč lahko stal med njimi. Majhen kot sem bil, vendar zelo bogat. Veliko plezalcev je plezalo celo življenje, pa nikoli niso stali na vrhu. Koliko je tako dobrih plezalcev? Nekaj jih je pokojnih, nekaj pa jih še živi. Verjetno so kje zapiti in čudni za ljudi. Rad bi bil z njimi, saj sem del njih.

III.

Rad bi se zaupal nekemu, ki bi me razumel. Me podprl.

Najraje imem jesenski čas, ko narava leže k počitku. Če to doživiš pri nas v Sloveniji, od nje še toliko več dobiš. Opazil sem, da je tudi narava utrujena od celoletnega razdajanja. Tudi ta rada leže od utrujenosti. Takrat je čas, da jo osvojiš, ko ti je cela predana. Vedno odhajam na ture takrat in bom to vedno delal. To je v bistvu spoštovanje do narave.

Pridi takrat, ko bom mirna in te bom spustila do vrha. Tako drob-ceno telo brska po meni. Ko sem huda, to vse počistim in pustim na ledeniku. Sneg me neprestano čisti in umiva. Sem venomer čista.

Kako pisatelji pišejo? Kako ustvarjajo tako dobre knjige? Že več časa iščem umetnost pisanja. Biti izobčenec, smrkavec, sirota, biti vrhunski športnik in biti pisatelj.

To je modri šport, bi jaz temu dejal. To je moje največje dejanje, da sem se zapisal alpinizmu. Rešil sem svojo mladostno zaletavost. Sam priti do odločitve in najti tisti jaz v sebi.

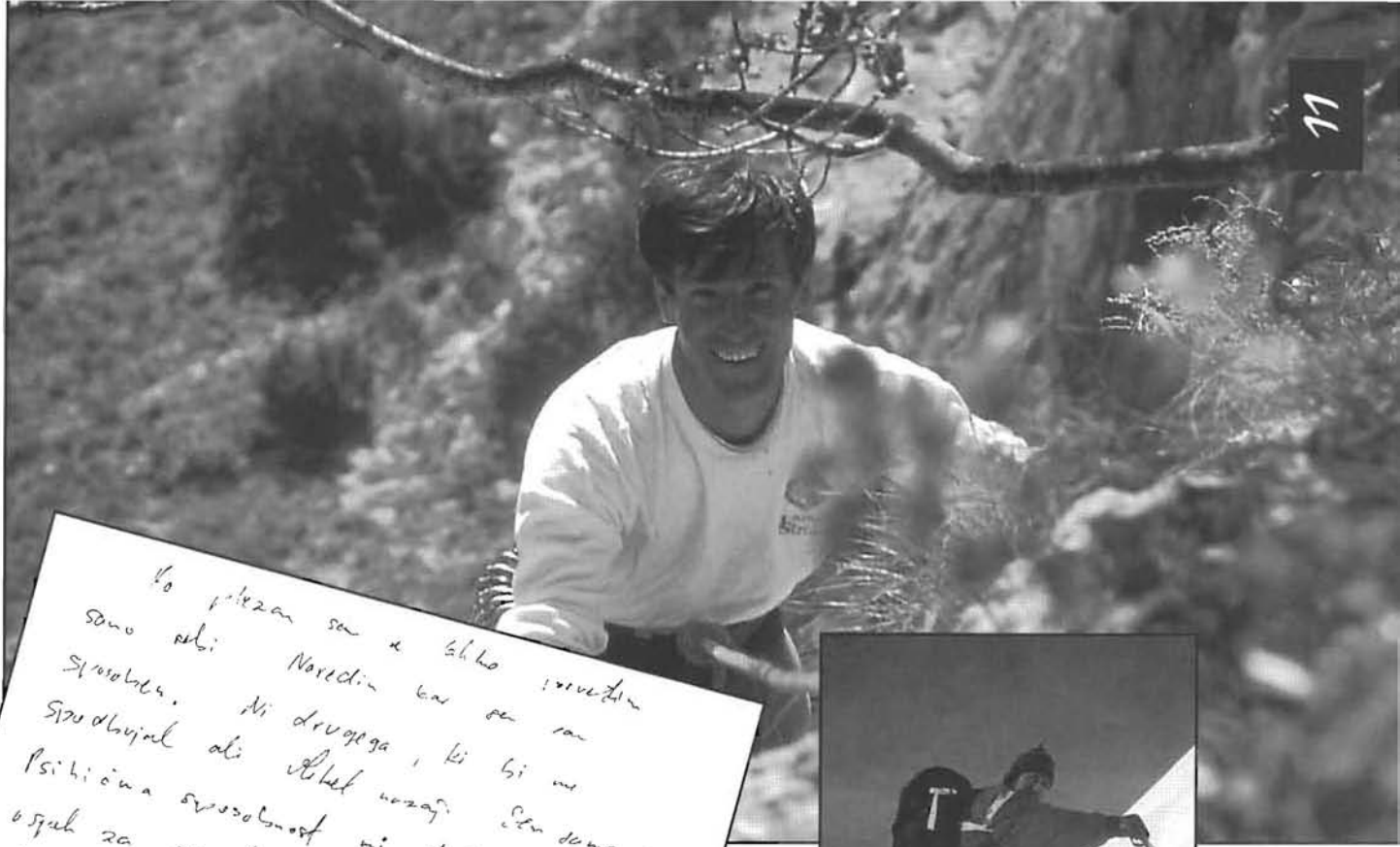
Redki so kraji, kjer se lahko prepustiš tišini, ko te nihče ne gnjavi. Vse je že pozidano in hrupno, le redki predeli so naravni. Ljudje radi bere-jo zgodbe, ne tiste umetnosti, kako ena stavba nastane.

Počitek je najvažnejši, da zopet prideš do želja. Najbolj nevarno je takoj po vzponu misliti na drugega. Prepusti se času.

Iščem tople trenutke za svoje življenje.

Nekje je kraj, kjer svet spregovori (o tebi).

Rad bi se zaupal nekemu
ki bi me razumel. Me podprl.
Najraje imem jesenski čas
ko narava leže k počitku.
Če to doživiš pri nas
v sloveniji od nje še toliko več
dobiš. Opazil sem, da je
tudi narava utrujena od
celoletnega razdajanja.
Tudi ta rada leže od
utrujenosti. Takrat je čas
da jo osvojiš, ko ti je cela
predana. Vedno odhajam na
ture takrat in bom to vedno
delal.

Ko plezan sem a lahko izveš
 Sono rabi Naredin kar se ran
 Sposobna. Ni drugega, ki bi me
 Spodbujal ali šel nazaj. Sem samo jaz.
 Psihična sposobnost mi daje ~~stoj~~
 vsuh za uspehom. Včasih je bilo drugače
 včasih sem jaz hoga porogunjal da je malo
 saj nivoi dalje. Veliko krat se to
 doživljal. To sem prvič vplezal a dolzimi
 plezanu sem jih občudoval. Kalina surigija
 kabina zagnanost. Zlojo vokal se me
 iselil, da bi nekaj tukaj stal svet
 jimi. Najhen led se bil vendar zelo
 bogat. Veliko plezalec je vplezalo celo
 analize pa nikoli viso stali na vrhu
 veliko je delo s teh plezalec mlajši
 oblikuje nekaj se jih se zivi. Verjetno so
 seboj in čustni so. Gleda kaj bi bilo
 kaj mi sem a del njih

Milena Šifer

MINLJIVOST SONČNIH ZAHODOV

Koliko sončnih zahodov si videl brez mene, še preden so moje oči uzrle ta svet?

Koliko sončnih zahodov sva videla skupaj, stotine sonc, ki so izginila za obzorjem, da se ponovno rodijo.

Koliko sončnih zahodov bom videla brez tebe? To so trenutki, ki jih lahko doživljaš le sam, na vrhu hriba, sredi zelenih pomladnih trav, jesenskih dišečih senožeti, ali pa z nekom, ki ti je tako zelo blizu, da čutiš kako diha njegova duša.

Stotine sončnih zahodov brez tebe ...

